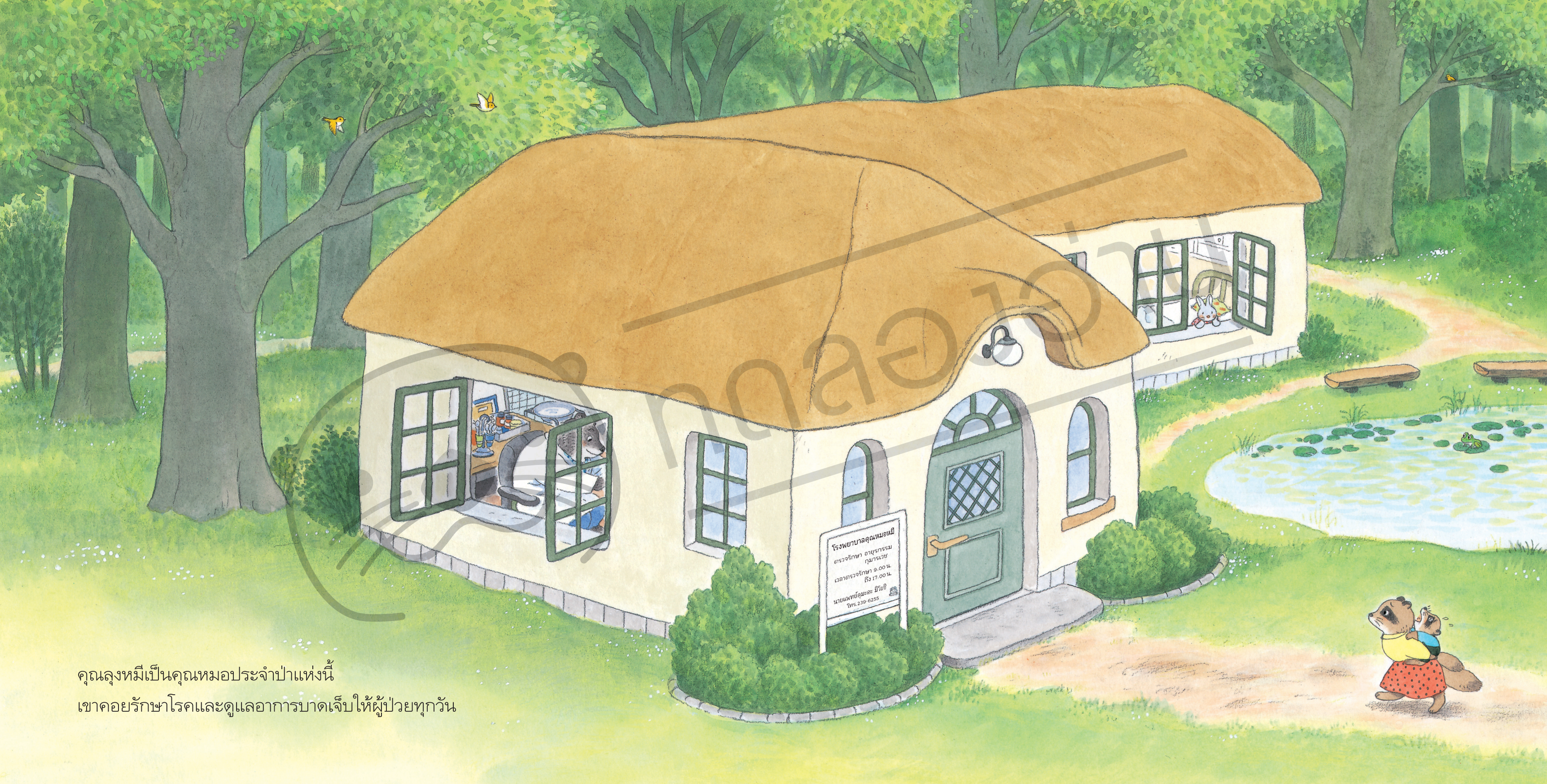

โรงพยาบาล ของ คุณหมอหัวใจดี

くませんせいはいしやさん

เรื่อง เคโกะ มาซาโอกะ • ภาพ สุเอะซากิ ชิงคิ
แปล หนึ่งฤทัย ปราดเปรียว

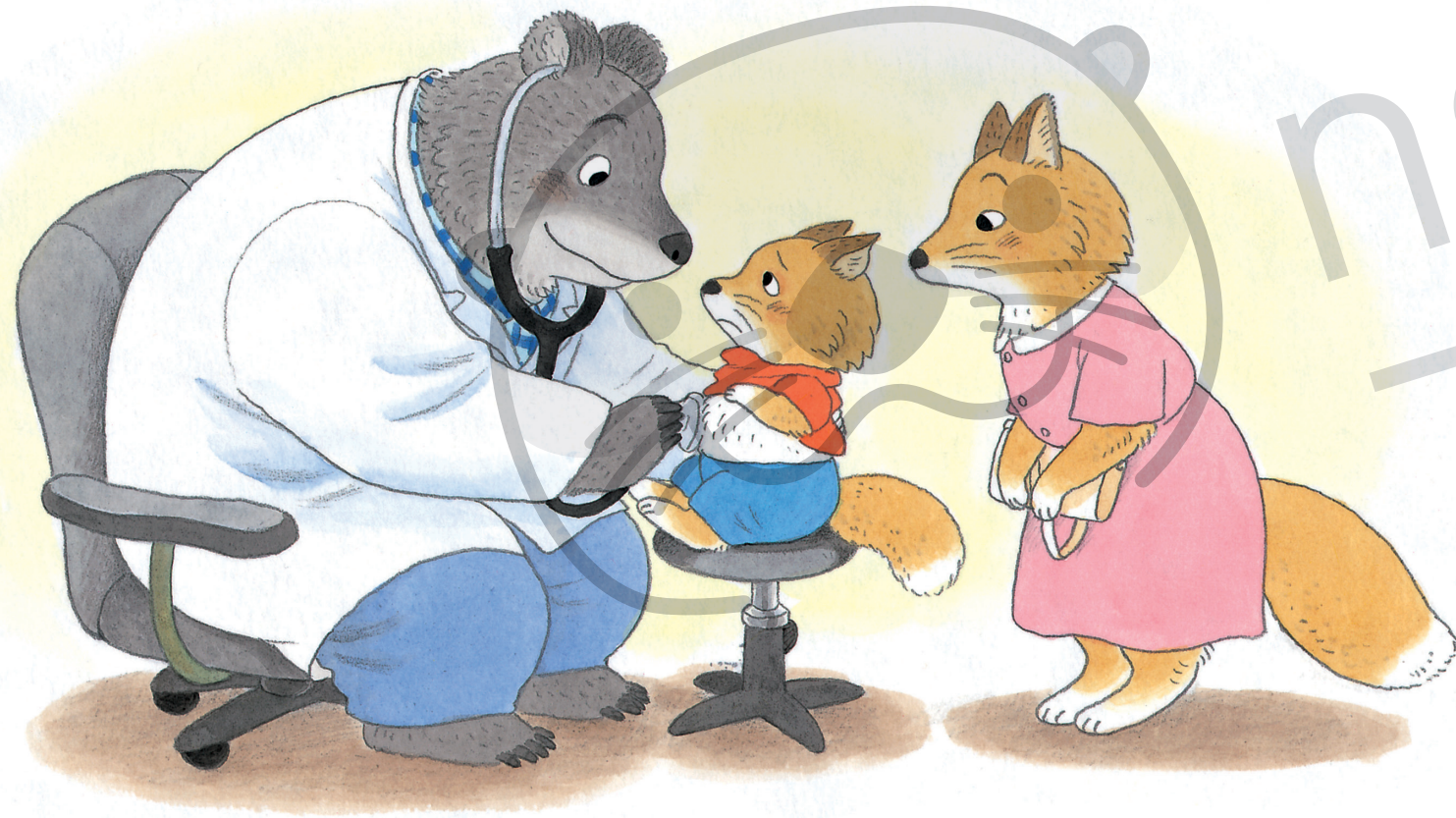

คุณลุงหมี่เป็นคุณหมอประจำป่าแห่งนี้
เขาคอยรักษาโรคและดูแลอาการบาดเจ็บให้ผู้ป่วยทุกวัน

“หืม เป็นไข้หวัดหรือนี่ กินยาแล้วทำให้ร่างกายอบอุ่นเข้าไว้นะ”

“อ้าว! ตกจากต้นไม้อย่างนั้นหรือ ไม่ต้องกังวลไปนะ
เดี๋ยวทายาฆ่าเชื้อ แล้วพันผ้าพันแผลไว้”

หากบาดเจ็บเล็กน้อย หรือป่วยไม่มากนัก ไม่นานก็จะหายดี
แต่ถ้าป่วยหนักละก็ ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล

“คุณหมอหมีคะ เล่นกับหนูหน่อยค่ะ”

มีมีจึงเดินเข้ามายังห้องตรวจรักษา เธอพักรักษาตัวอยู่ที่นี่

“ได้สิ เล่นอะไรกันดีล่ะ”

“คุณหมอคะ ยังมีผู้ป่วยรอตรวจอยู่อีกนะคะ ไว้เล่นที่หลังเถอะค่ะ”

คุณพยาบาลรีบบอกแล้ววิ่งตัวคุณหมอหมีเอาไว้

“เอาน่า ไม่เป็นไรหรอก”

“หนูอยากเล่นเป็นหมอค่ะ ก็วันนี้หนูโดนฉีดยานี้มา ถึงตาหนูเป็นหมอบ้างแล้ว”
“ถ้าอย่างนั้นช่วยตรวจผมหน่อยครับ คุณหมอมีมี”
มีมีจับทาบหูฟังของเล่นบริเวณหน้าอกคุณหมอหมีเพื่อฟังอาการ
จากนั้นหยิบเข็มฉีดยาของเล่นออกมา
“อยู่หนึ่งๆ นะคะ เดี่ยวเดี๋ยวเท่านั้น
เห็นไหม ไม่เจ็บใช่ไหมล่ะ จากนั้นกินข้าวให้ครบทุกมื้อและพักผ่อนให้เพียงพอ นะคะ”
มีมีพูดเหมือนที่คุณหมอหมีพูดกับเธอวันนี้

ผู้ป่วยรายถัดไปคือแมวป่าชื่อจอย
“อ๊ะ! จอยต้องมานอนโรงพยาบาลตั้งแต่วันนี้นี่นา
เดี๋ยวเรามาตรวจดูให้ละเอียดกันนะ จะได้ว่าป่วยเป็นอะไรกันแน่”
“ไม่เอา ไม่เอา แม่ครับ ผมไม่นอนโรงพยาบาลนะ!”
จอยโวยวายแล้วร้องไห้ออกมาเสียอย่างนั้น
“จอยไม่ต้องกลัวเหงานะ เพื่อนที่นอนอยู่ในโรงพยาบาลก็มี
หมอเองก็เป็นเพื่อนจอยด้วยเหมือนกัน”
“ไม่เอา ไม่เอา ผมอยากกลับบ้าน”

